Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 24 septembrie 1990

privind indicarea valorii nutritive pe etichetele produselor alimentare

(90/496/CEE)

(JO L 276, 6.10.1990, p. 40)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 septembrie 2003	L 284	1	31.10.2003
►**M2**	Directiva 2003/120/CE a Comisiei din 5 decembrie 2003	L 333	51	20.12.2003

▼B

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 24 septembrie 1990

privind indicarea valorii nutritive pe etichetele produselor alimentare

(90/496/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind instituirea Comunității Economice Europene, în special articolul 100a,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

în cooperare cu Parlamentul European ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([3]),

întrucât este importantă adoptarea de măsuri care să aibă în vedere realizarea progresivă a pieței interne până la 31 decembrie 1992; întrucât piața internă este un spațiu fără frontiere interne în care se asigură circulația liberă a mărfurilor, persoanelor, serviciilor și capitalului;

întrucât publicul prezintă un interes tot mai ridicat pentru relația dintre alimentație și sănătate, precum și pentru alegerea unei alimentații adecvate corespunzătoare necesității fiecăruia;

întrucât Consiliul și reprezentanții guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului, în baza rezoluției din 7 iulie 1986 privind Programul european de acțiune împotriva cancerului, au considerat ameliorarea nutriției ca factor prioritar;

întrucât cunoașterea principiilor de bază ale nutriției, precum și o etichetare corespunzătoare cu indicarea valorii nutritive a produselor alimentare ar înlesni în mod semnificativ alegerea consumatorului;

întrucât prevederea etichetării cu indicarea valorii nutriționale ar trebui să vină în sprijinul procesului de educație a populației privind nutriția;

întrucât, pe de o parte, pentru beneficiul consumatorului și, pe de altă parte, pentru a evita impunerea oricărei bariere tehnice comercializării, etichetele cu valoarea nutritivă ar trebui prezentate în formă standardizată la nivel comunitar;

întrucât produsele alimentare care poartă etichete cu indicarea valorii nutritive ar trebui să fie conforme cu normele prevăzute de prezenta directivă;

întrucât ar trebui interzise toate celelalte forme de etichetare cu indicarea valorii nutritive, iar produsele alimentare care nu poartă etichete cu valoarea nutritivă trebuie să poată circula liber;

întrucât, pentru a atrage consumatorul de rând și pentru a servi scopului pentru care a fost introdusă și dat fiind nivelul curent scăzut de cunoștințe privind nutriția, informația prezentată ar trebui să fie simplă și să poată fi înțeleasă cu ușurință;

întrucât aplicarea prezentei directive pe o anumită perioadă de timp va înlesni acumularea de experiență și va facilita evaluarea reacției consumatorului cu privire la modul în care este prezentată informația referitoare la nutriție, înlesnind în acest mod activitatea Comisiei de a revedea normele și de a propune modificări corespunzătoare;

întrucât, în scopul de a încuraja părțile interesate, mai ales întreprinderile mici și mijlocii, să aplice etichete cu indicarea valorii nutritive pe

([1]) JO C 282, 5.11.1988, p. 8, și JO C 296, 24.11.1989, p. 3.
([2]) JO C 158, 26.6.1989, p. 250, și JO C 175, 16.7.1990, p. 76.
([3]) JO C 159, 26.6.1989, p. 41.

▼B

cât mai multe produse posibil, ar trebui introduse gradat măsuri care să facă informația completă și echilibrată;

întrucât normele prevăzute de prezenta directivă ar trebui să țină seama și de liniile directoare din *Codex alimentarius* privind etichetarea cu indicarea valorii nutriționale;

întrucât dispozițiile generale și definițiile privind etichetarea sunt prevăzute de Directiva 79/112/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1978 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind etichetarea, prezentarea și publicitatea produselor alimentare destinate vânzării către consumatorul final ([1]), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 89/395/CEE ([2]); întrucât prezenta directivă se poate limita, prin urmare, la prevederile privind etichetarea cu indicarea valorii nutritive,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

(1) Prezenta directivă se referă la etichetarea nutrițională a produselor alimentare livrate ca atare consumatorului final. Prezenta directivă se aplică, de asemenea, produselor alimentare destinate aprovizionării restaurantelor, spitalelor, cantinelor și a altor operatori de catering similari (denumiți în continuare „operatori de catering”).

(2) Prezenta directivă nu se aplică următoarelor produse:

— apelor minerale naturale sau altor ape destinate consumului uman;

— integratorilor dietetici/suplimentelor alimentare.

(3) Prezenta directivă se aplică fără să aducă atingere dispozițiilor privind etichetarea din Directiva 89/398/CEE a Consiliului din 3 mai 1989 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind produsele alimentare destinate unor utilizări nutriționale speciale ([3]) și din directivele speciale prevăzute la articolul 4 din directiva menționată.

(4) În sensul prezentei directive se adoptă următoarele definiții:

(a) „etichetarea nutrițională” înseamnă orice informație care apare pe etichete și se referă la:

(i) valoarea energetică;

(ii) următoarele substanțe nutritive:

— proteine;

— glucide;

— grăsimi;

— fibre;

— sodiu;

— vitaminele și mineralele menționate în anexă și prezente în cantități semnificative conform anexei respective.

Modificările la lista vitaminelor, mineralelor și dozele zilnice recomandate se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10;

(b) „mențiune nutrițională” înseamnă orice reprezentare sau orice mesaj publicitar care specifică, sugerează sau face aluzie la faptul că produsul alimentar are anumite proprietăți nutriționale datorate valorii energetice (calorice) pe care acesta:

([1]) JO L 33, 8.2.1979, p. 1.
([2]) JO L 186, 30.6.1989, p. 17.
([3]) JO L 186, 30.6.1989, p. 27.

▼B

— o furnizează;

— o furnizează la un nivel scăzut sau ridicat sau

— nu o furnizează

și/sau, datorate substanțelor nutritive pe care acesta:

— le conține;

— le conține în proporție scăzută sau ridicată;

— nu le conține.

Referirea la calitatea sau cantitatea unei substanțe nutritive nu reprezintă o mențiune nutrițională atât timp cât acest lucru este prevăzut prin lege.

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10, în anumite cazuri se poate decide dacă condițiile prevăzute la prezenta literă sunt sau nu satisfăcute;

(c) „proteine” înseamnă conținutul de proteină calculat cu formula: proteină = azot total (Kjeldahl) × 6,25;

(d) „glucide” înseamnă orice carbohidrat care este metabolizat în organism și care include polioli;

(e) „zaharuri” înseamnă toate monozaharidele și dizaharidele prezente într-un aliment, cu excepția poliolilor;

(f) „grăsimi” înseamnă lipidele totale, inclusiv fosfolipidele;

(g) „acizi grași saturați” înseamnă acizii grași fără legătură dublă;

(h) „acizi grași mononesaturați” înseamnă acizii grași cu o legătură dublă în poziție *cis*;

(i) „acizi grași polinesaturați” înseamnă acizi grași în poziție *cis*, legături duble întrerupte *cis*metilenice;

(j) „fibre” înseamnă materialul care urmează să fie definit în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10 și măsurat prin metoda de analiză care urmează să fie determinată în conformitate cu procedura menționată;

(k) „valoare medie” înseamnă valoarea care reprezintă cel mai bine cantitatea de substanțe nutritive pe care o conține un aliment dat cu variațiile acestora în funcție de sezon, obiceiuri de consum și alți factori care pot induce variații ale acestei valori.

Articolul 2

(1) Sub rezerva alineatului (2), etichetarea nutrițională este opțională.

(2) Atunci când la prezentarea sau la publicitatea produsului, cu excepția publicității generice, apare pe etichetă o mențiune nutrițională, etichetarea nutrițională este obligatorie.

Articolul 3

Singurele mențiuni nutriționale permise sunt cele care se referă la valoarea energetică, la substanțele nutritive menționate la articolul 1 alineatul (4) litera (a) punctul (ii), precum și la substanțele care aparțin sau care sunt componentele unei categorii a acestor substanțe nutritive. Prevederile care impun restricții sau interzic mențiunile nutriționale în sensul prezentului articol pot fi adoptate conform procedurii prevăzute la articolul 10.

▼B

Articolul 4

(1) În cazul în care este prevăzută etichetarea nutrițională, informațiile prezentate se grupează fie în grupa 1, fie în grupa 2 în ordinea următoare:

Grupa 1

(a) valoarea energetică;

(b) cantitățile de proteine, glucide și lipide.

Grupa 2

(a) valoarea energetică;

(b) cantitățile de proteine, glucide, zaharuri, lipide, acizi grași saturați, fibre și sodiu.

(2) În cazul în care se face o mențiune nutrițională referitoare la zaharuri, acizi grași saturați, fibre sau sodiu, informația prezentată este cea prevăzută în grupa 2.

(3) Etichetarea nutrițională poate include, de asemenea, cantități din una sau mai multe dintre următoarele substanțe:

— amidon;

— polioli;

— acizi grași mononesaturați;

— acizi grași polinesaturați;

— colesterol;

— oricare dintre mineralele sau vitaminele menționate în anexă și prezente în cantitate semnificativă conform prevederii din anexă.

(4) Declararea substanțelor care aparțin sau sunt componentele uneia din categoriile de substanțe nutritive prevăzute la alineatele (1) și (3) este obligatorie în cazul în care se face o mențiune nutrițională.

În plus, în cazul în care este declarată cantitatea de acizi grași polinesaturați și/sau mononesaturați și/sau aportul de colesterol, atunci se declară și cantitatea de acizi grași saturați, declararea acestora din urmă nefiind în acest caz o mențiune nutrițională în sensul alineatului (2).

Articolul 5

(1) Valoarea energetică care urmează să fie declarată se calculează utilizând următorii coeficienți de conversie:

— glucide (cu excepția poliolilor)	4 kcal/g – 17 kJ/g
— polioli	2,4 kcal/g – 10 kJ/g
— proteine	4 kcal/g – 17 kJ/g
— lipide	9 kcal/g – 37 kJ/g
— alcool etilic (etanol)	7 kcal/g – 29 kJ/g
— acizi organici	3 kcal/g – 13 kJ/g

▼M2

— salatrime	6 kcal/g – 25 kJ/g.

▼B

(2) Se adoptă, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10, dispozițiile privind următoarele aspecte:

— modificarea coeficienților de conversie menționați la alineatul (1);

— completarea listei de la alineatul (1) cu substanțele care aparțin sau sunt componentele uneia dintre categoriile substanțelor nutritive prevăzute în alineatul menționat și coeficienții lor de conversie, în

▼B

scopul de a calcula mai precis valoarea energetică a produselor alimentare.

Articolul 6

(1) Declararea valorii energetice și a proporției substanțelor nutritive sau a componentelor acestora se face cantitativ. Unitățile de măsură care urmează să fie utilizate sunt următoarele:

— valoarea energetică - kJ și kcal	grame (g)
— proteine	
— glucide	
— lipide (cu excepția colesterolului)	
— fibre	
— sodiu	
— colesterol	miligrame (mg)
— vitamine și minerale	unitățile prevăzute în anexă.

(2) Informația se exprimă la 100 g sau la 100 ml. În plus, această informație poate fi exprimată cuantificat pe etichetă raportat la rație sau la porție, cu condiția menționării pe ambalaj a numărului de porții conținute.

(3) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10 se poate stabili ca informațiile de la alineatele (1) și (2) să poată fi prezentate și sub formă grafică, în conformitate cu configurațiile care urmează să fie determinate.

(4) Cantitățile menționate sunt cele care caracterizează alimentul sub forma în care este vândut. După caz, această informație se poate referi la produsul alimentar după preparare, cu condiția să se menționeze instrucțiunile privind prepararea, iar informația să se refere la alimentul preparat pentru consum.

(5) (a) Informația privind vitaminele și mineralele trebuie, de asemenea, exprimată în procente din doza zilnică recomandată (DZR) prevăzută în anexă pentru cantitățile specificate la alineatul (2).

(b) Procentul pentru doza zilnică recomandată (DZR) privind vitaminele și mineralele poate fi furnizat și în formă grafică. Normele de aplicare a prezentei litere pot fi adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10.

(6) În cazul în care se declară cantitatea de zaharuri și/sau polioli și/sau amidon, această mențiune trebuie să urmeze imediat precizării conținutului de glucide, după cum urmează:

— glucide	g
din care:	
— zaharuri	g
— polioli	g
— amidon	g

(7) În cazul în care se declară cantitatea și/sau tipul de acizi grași și/sau valoarea colesterolului, această declarație urmează imediat după declararea conținutului total de lipide, după cum urmează:

— lipide	g
din care:	
— saturate	g
— mononesaturate	g
— polinesaturate	g
— colesterol	mg

▼B

(8) Valorile declarate sunt valori medii, care se bazează, după caz, pe următorii factori:

(a) analiza alimentului efectuată de producător;

(b) un calcul făcut cu ajutorul valorilor medii cunoscute sau reale ale ingredientelor utilizate;

(c) un calcul obținut pe baza unor date general stabilite și acceptate.

Normele de aplicare a primului paragraf în ceea ce privește, în special, diferențele dintre valorile declarate și cele stabilite în decursul controalelor oficiale se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10.

Articolul 7

(1) Informațiile la care se referă prezenta directivă trebuie să fie prezentate grupate, în același loc, sub formă de tabel, cu numerele aliniate, dacă spațiul o permite. În cazul în care spațiul nu permite, informațiile se prezintă în formă liniară.

Informațiile trebuie înscrise cu caractere lizibile și într-o formă care nu permite ștergerea și se află într-un loc vizibil.

(2) Statele membre se asigură că informația prevăzută de prezenta directivă apare într-un limbaj ușor de înțeles de către cumpărător, în cazul în care nu au fost luate alte măsuri în scopul bunei informări a cumpărătorului. Această dispoziție nu aduce atingere posibilității de a indica aceste informații în mai multe limbi.

(3) În ceea ce privește etichetarea nutrițională, statele membre se abțin de la stabilirea de cerințe mai detaliate față de cele prevăzute deja de prezenta directivă.

Articolul 8

În cazul produselor alimentare nepreambalate (vrac), vândute către consumatorul final sau către operatorii de catering și al produselor alimentare ambalate la punctul de vânzare la cererea consumatorului sau preambalate în scopul vânzării lor imediate, informațiile prevăzute la articolul 4, precum și modul de comunicare a acestora se pot stabili prin dispoziții de drept intern până la eventuala adoptare a unor măsuri comunitare în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10.

Articolul 9

Orice măsură care ar putea avea efect asupra sănătății publice se adoptă după consultarea Comitetului științific pentru alimentația umană, instituit prin Decizia 74/234/CEE ([1]).

▼M1

Articolul 10

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală, înființat în temeiul articolului 58 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 ([2]), denumit în continuare «comitetul».

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul articol, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE ([3]), cu respectarea dispozițiilor articolului 8.

([1]) JO L 136, 20.5.1974, p. 1.
([2]) JO L 31, 1.2.2002, p. 1.
([3]) Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, 17.7.1999, p. 23).

▼M1

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabileşte la trei luni.

(3) Comitetul îşi stabileşte regulamentul de procedură.

▼B

Articolul 11

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive şi informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Aceste măsuri se aplică în aşa fel încât să îndeplinească următoarele condiţii:

— să permită comerţul cu produse conforme cu prezenta directivă până la 1 aprilie 1992;

— să interzică comerţul cu produse neconforme cu prezenta directivă de la 1 octombrie 1993.

(2) Până la 1 octombrie 1995, declararea prin etichetarea nutriţională, realizată fie voluntar, fie respectând menţiunea nutriţională a uneia sau a mai multora dintre următoarele substanţe nutritive: zaharuri, acizi graşi saturaţi, fibre, sodiu, nu creează obligaţia prevăzută la articolul 4 alineatele (1) şi (2) de a menţiona toate aceste substanţe nutritive.

(3) La 1 octombrie 1998, Comisia prezintă Parlamentului European şi Consiliului un raport privind aplicarea prezentei directive. În acelaşi timp, după caz, Comisia prezintă Consiliului orice propunere de modificare corespunzătoare.

Articolul 12

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼B

ANEXĂ

Vitaminele și mineralele care pot fi declarate și doza zilnică recomandată (DZR)

Vitamina A µg	800	Vitamina B 12 µg	1
Vitamina D µg	5	Biotină mg	0,15
Vitamina E mg	10	Acid pantotenic mg	6
Vitamina C mg	60	Calciu mg	800
Tiamină mg	1,4	Fosfor mg	800
Riboflavină mg	1,6	Fier mg	14
Niacină mg	18	Magneziu mg	300
Vitamina B6 mg	2	Zinc mg	15
Acid folic µg	200	Iod µg	150

În general, cantitatea care trebuie luată în considerare pentru a stabili ce înseamnă cantitate semnificativă reprezintă 15 % din doza recomandată prevăzută de prezenta anexă pentru 100 g sau 100 ml sau per ambalaj, în cazul în care acesta conține numai o singură porție.